

Vides de paper

L'Ajuntament de Sarrià de Ter va homenatjar ahir als treballadors de Torraspaper La fàbrica va aturar definitivament la seva producció de paper divendres

Les màquines de fabricar paper s'han aturat definitivament a la indústria Torraspaper de Sarrià de Ter. Una aturada anunciada que tanca una història de 73 anys que ha marcat importants cicles econòmics a la demarcació i que ha definit el paisatge social i urbanístic de la població. En parar les màquines de paper, poc més de quaranta treballadors van sortir per la porta divendres. I, d'aquí a final de mes, una trentena aniran aturant les seccions de tall i manipulació i deixaran progressivament els seus llocs de treball.

Homenatge emotiu

El tancament de la producció de paper s'ha produït just dos dies abans de la Fira del Paper, que se celebrarà avui. “No es poden entendre els últims cent anys d'història de Sarrià de Ter sense la Torraspaper.” Així sintetitzava ahir l'alcalde del municipi, Roger Torrent, la vinculació de Sarrià amb l'empresa després d'una relació que es va iniciar el 1939 i que ha arribat fins avui. Una relació que ha condicionat estretament el creixement urbanístic i social de Sarrià, que no es pot entendre sense la fàbrica: la primera piscina –ara municipal–, les pistes d'esports, la cooperativa i les cases dels treballadors –que van dibuixar el barri– en són un exemple, així com el fum, les pudors i l'escuma al riu.

I ahir, a l'Edifici del Coro, i com a acte previ a la XVI Fira del Paper, es va retre un sentit homenatge als treballadors i treballadores que durant molts anys van treballar a la fàbrica. Salvador Tixis, Antonio Oyo i Josep Llomell van ser els encarregats de recordar, a manera de portaveus de la memòria històrica, com era la vida a la fàbrica i, en bona part, a la població. Més de 1.200 treballadors directes va tenir Torraspaper (o Torras Hostench), com va explicar Tixis, en una població que amb prou feines passava dels 3.000 habitants.

Els treballadors van explicar anècdotes i vivències laborals, però també algunes de relacionades amb la vida social al llarg de moltes dècades. El d'ahir va ser un acte senzill, però emotiu, tenint en compte que, com assenyalava un dels treballadors assistents, “molts ja ens han deixat i no han pogut veure aquest acte ni el tancament de la fàbrica”. I hi va afegir: “Semblava que no havia de tancar mai.”

Trasllat i futur

L'Ajuntament no té encara una data clara per al trasllat, però es preveu que l'empresa el dugui a terme durant la segona meitat d'octubre o bé a principis de novembre. El tancament arriba finalment després que el 30 de juny passat els treballadors de Torraspaper ratifiquessin el preacord al qual havien arribat el comitè i l'empresa i en el qual es preveuen 73 recol·locacions i l'acomiadament de 23 persones, que percebran una indemnització de 35 dies per dotze mensualitats. Els 36 empleats restants són els que s'han acollit al pla de renda per a majors de 55 anys.

Entre els treballadors que es recol·locaran, quinze aniran a la planta que el grup té a Saragossa; tretze, a Almazán (Sòria); un, a Condat (França); 34, a Sant Joan les Fonts, i els deu treballadors restants es distribuïran entre el magatzem que Torraspaper té a Sils, les oficines de Barcelona i els laboratoris de Sarrià.

Roger Torrent va explicar que ara el que es vol és buscar una sortida per als terrenys i per a la indústria mateixa,

però “això no depèn de l'Ajuntament, perquè la fàbrica té uns propietaris”. “Ara mateix no sabem què voldrà fer la propietat amb les dues fàbriques que hi ha”, va admetre Torrent, i hi va afegir que “s'ha de ser imaginatiu i buscar altres alternatives, però que en tot cas no podrien donar sortida a totes les instal·lacions”. Torrent, però, també confia en la mediació de la Generalitat.

De moment, i oficialment, se sap que el maig passat el govern de la Generalitat feia setmanes que havia iniciat converses amb una empresa del sector paperer que s'havia interessat per la fàbrica Torraspapel de Sarrià. Aleshores, el conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig, va declarar que la negociació era “poc sòlida”, i que es treballava perquè aquesta “empresa o multinacional adquirís una part o la totalitat de la planta”.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-10-2014 Pàgina 46

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/782905-vides-de-paper.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEconomia&utm_source=rss&utm_medium=mesEconomia&utm_campaign=rss